частини цього Кодексу, що передбачає відповідальність за вчинений злочин.

Покарання пособника, ступінь участі якого у вчиненому злочині є неістотною може бути на 1/3 нижчим найнижчої межі покарання, передбаченого у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, що передбачає відповідальність за вчинений злочин та не може перевищувати 2/3 максимального строку або розміру найбільш суворого покарання, передбаченого санкцією статті Особливої частини кодексу».

Список використаних джерел

1. Димченко Н.В. Ответственноть за преступление, совершенном в соучастии: теоретические и прикладне аспекты: ареф. дисс. к.ю.н., М., 2006. - 30 с.

2. Шубина В.Ю. Институт пособничества в совершении преступления: уголовно-правовой и криминологические аспекты: ареф. дисс. к.ю.н., Краснодар, 2012. - 34 с.

Кальченко Л. В., здобувач кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права Національної академії внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛАКТИКИ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНОГО ТРАВМАТИЗМУ НЕПОВНОЛІТНІХ В ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ

Важливим елементом у забезпеченні належної систематизованої політики щодо запобігання травматизму є проблеми ефективності навчання неповнолітніх засадам особистої безпеки, зокрема правилам дорожнього руху в рамках загальноосвітнього процесу. Як свідчать численні дослідження, особливе місце в запам’ятовуванні та використанні таких умінь, знань та навичок в дорослому житті займає досвід отриманий саме в юному віці.

У сучасних умовах технологічного розвитку, в середньому викладається близько 54 академічних годин навчальної дисципліни «Безпека життєдіяльності» для студентів першого курсу (середній вік - 17 років) вищих навчальних закладів, а у

випадку загальноосвітніх навчальних закладів, відповідно до щорічних типових навчальних планів, дисципліна «Основи безпеки життєдіяльності» може вивчатись інтегровано з відповідними навчальними предметами або автономно, використовуючи час з варіативної складової (в обсягах, передбачених навчальними програмами).

Спираючись на великий перелік тем, що включає в себе дисципліна «Безпека життєдіяльності», можна зробити висновок, що безпосередньо вивченню правил дорожнього руху, прав та обов'язків учасників дорожнього руху, а відтак і цілеспрямованій профілактиці дорожнього травматизму, приділяється час, якого недостатньо для повного та коректного розуміння неповнолітніми всієї сутності можливих наслідків у випадку нехтування правилами безпеки на дорозі. Все це підтверджує статистика Управління безпеки дорожнього руху за період з 01.01.2016 по 31.01.2016 в ДТП, що скоєно з вини дітей (потерпілі в ДТП діти віком до 18 років) постраждало 15 неповнолітніх, а за 2015 рік - 757 травмованих та 43 загинуло.

Частковим вирішенням питання недостатньо глибокого вивчення теми є сприяння та безпосередня участь у відповідних процесах представників Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, засобів масової інформації, благодійних фондів та громадських організацій. Спільними зусиллями, проводяться Тижні безпеки дорожнього руху під час яких представники поліції, громадські активісти та волонтери розповсюджують серед неповнолітніх збірки правил поводження на дорозі в доступному для швидкого опрацювання та вивчення викладі. Крім того, в рамках таких Тижнів, для молодшої вікової категорії учнів загальноосвітніх та дошкільних закладів проводяться театралізовані вистави, де в ігровій формі наочно подається позитивний приклад дотримання правил дорожнього руху, тим самим за допомогою візуалізації доповнюються профілактичні бесіди з категоріями неповнолітніх по закінченню таких заходів.

Ще однією важливою складовою та, водночас, проблемою є недостатність доступної для вихованців та педагогів в дошкільних, позашкільних, загальноосвітніх, професійно-технічних навчальних закладах, навчально-методичної та аудіо-

і відеопродукції, пов'язаної з навчанням неповнолітніх Правилам дорожнього руху. У державі майже відсутня єдина скоординована політика щодо підготовки та видання такої продукції. Внаслідок цього заходи у сфері профілактики дорожньо-транспортного травматизму, що здійснюються правоохоронними органами або педагогами, не мають консолідованого характеру. Переважна більшість цільової продукції, що наявна у навчальних закладах є такою, що не відповідає сучасному законодавству в сфері дорожньо-транспортної безпеки або її кількості недостатньо для постійного та всеохоплюючого навчального процесу, адже має непомірну ціну в порівнянні з державним фінансуванням для їх купівлі. Внаслідок цього також неможливе створення унікальної відповідної навчально-методичної та аудіо- і відеопродукції за участю українських та міжнародних фахівців у галузі безпеки дорожнього руху.

Підводячи підсумки, хотілося б зазначити, що вирішення вищезгаданих проблем не має обмежуватися планами та програмами, які розробляються в Міністерстві освіти і науки України, а варто організовувати профілактичну роботу збільшуючи час на вивчення саме правил поведінки на дорозі, створюючи системний державний підхід щодо видання тематичної продукції для вихованців навчальних закладів та підтримуючи громадські і волонтерські ініціативи на цих напрямах профілактики травматизму. Також необхідно спільно з громадськістю, вченими теоретиками та практиками, засобами масової інформації розробити та закріпити необхідні положення, нормативну та правову базу, яка сприятиме системній профілактичній роботі з неповнолітніми у всіх, без винятку, регіонах України.

Сподіваємось, що актуальні питання будуть вирішуватися не лише на рівні освітніх закладів, а й завдяки підвищенню виховної ролі громадськості, яка є важливою складовою для виконання державної політики у сфері профілактики травматизму неповнолітніх на дорозі. Так, дотримання широкими верствами населення елементарних мір безпеки на дорозі, дозволить знизити рівень ризику травмування для всіх учасників дорожнього руху.

Список використаних джерел

1. Про дорожній рух: Закон України від 30.06.1993 №3353-XII (із зм. і доп.) // Верховна Рада України. - Режим доступу: http://zakon.rada.gov .ua/laws/show/3353-12.

2. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 №580-УШ (із зм. і доп.) // Відомості Верховної Ради. - 2015. - №40-41. - С. 379.

3. Про затвердження Типової програми з навчання населення Правил дорожнього руху: Постанова Кабінету Міністрів України від 01.07.2009 №670 // Кабінет Міністрів України. - Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws /show/670-2009-%D0%BF.

4. Про затвердження Положення про порядок розслідування нещасних випадків, що сталися під час навчально-виховного процесу в навчальних закладах: Наказ Міністерства освіти і науки України від 31.08.2001 №616 (із зм. і доп.) // Міністерство освіти і науки України. - Режим доступу: http: //zakon.rada.gov .ua/laws/show/z 1093-01.

5. Про структуру 2015/2016 навчального року та навчальні плани загальноосвітніх навчальних закладів: Лист Міністерства освіти і науки України від 22.05.2015 №1/9-253 // Міністерство освіти і науки України. - Режим доступу: http://old.mon.gov.ua/files/normative/2015-08-11/3998/lmon-253.pdf.

6. Статистика аварійності в Україні за 1 місяць 2016 року: Управління безпеки дорожнього руху. - 2016. - С. 44-46. - Режим доступу: http://www.sai.gov.ua/uploads/filemanager/ file/dtp_01_2016.pdf.

7. Статистика аварійності в Україні за 12 місяців 2015 року: Управління безпеки дорожнього руху. - 2016. - С. 43-45. - Режим доступу: http://www.sai.gov.ua/uploads /filemanager/file/dtp_12_2015.pdf.